

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XLII. An Christus in Anima etiam tota sit paßus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

rum eodem prædictus reuoluitur Luthero-caluinismus hic. Contra quem Vide *Bellarmin. lib. 3. de Christo. c. 3. sub finem ferè.* Et suprà *quæst. 35. 34. & in mea Genealog. q. 15.*

QVÆSTIO LII.

An Christus in Anima etiam tota sit passus?

TRIA in homine esse distincta voluit Autor naturæ **DEVS**: Partem vnam animæ superiorem Rationalem; At alteram inferiorem Appetitū sensitivū: Et Corporis Sensus exteriores. Docuimus autem suprà *quæst. 33. ex D. Tho. 3. quæst. 14. & 15.* sic in animæ parte Sensitiua passum fuisse Christum, ut ad Rationalem tamen dolor nil vnquam adspiravit: utpote in beatifica visione irretorto intuitu defixam, atque beatam. Hæc Fides. Perfidia quid hæretica?

1. **LUTHERANA** quidem expressè, quod sciam, nihil: Nisi quod veritatem assumptæ Humanitatis abnegare sit visa; ut *quæst. 41.* reddidimus. Ex quo euidenter consequitur: 1. Christus (iuxta Lutherocaluinistas) putatitium Corpus humanum assumptum; Ergo & Animam similiter non veram. Nam assignari nequit ratio sufficiens, cur ad Corpus non verum ve ad adsciuisset Animam. 2. Humanitatem totam assumptam; iuxta eosdem, non veram: patet ex ipsis suprà: ergo nec aliam quoque partem compositi veram, scilicet Animam. Iam porò: Sicut neutram partium assumptam esse Veram fingitur, ita & in neutra verè passum fuisse dici oportet; at in Corpore nec verò, nec verè passum esse **IESUM** volunt Luthero-caluinistæ: ergo pariter nec in Anima quicquam per sensisse passionis dicendus est ab istis: Esseque debet ipsis istius Articuli Symbolici: *Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus*: isthic sensus; *Visus est pati, crucifigi, mori, sepeliri.*

II. Rursus è contrà: 1. Animam Christi totam verè passam sentire videntur. Quia dicunt, *Animam descendere ad inferos, esse prorsus amara, interire, & extinguere totam*; ergo & totam potuisse pati, cogentur asserere. 2. Afferunt, ut suprà *quæst. 16.* ipsam Christi Diuinitatem fuisse passibilem atque mortalem, verèque passam ac mortuam: Quanto magis Animam

cum corpore passam extinctamque confiteri debent? Id quod utrumque auris auire, animusque refugit cogitare. Sic de Luthero-caluinistis ratio cinor.

DE CALVINISTIS vnus ad instar sit omnium **CALVINVS**, *Instit. lib. 2. c. 16. §. 10.* Non tantum corpore mortem Christus pertulit: *Nec enim erat altum quicquam, si corpore à tantum morto defunctus fuisset: maius aliquid et excellentius in pretium redemptionis datum oportuit.*

Ecquid illud tandem? Idem Harmonia in *Matth. c. 27. ANIMAM quoque oportuit ream ad Dei tribunal sisti.* At quem in finem & euentum? Idem *Instit. lib. 2. cap. 16. & 10. Diuina ultionis sueritatem sentire debuit; cum inferorum copis, & aeterna Mortis horrore, quasi consertis manibus luctari; & sic scelus nostrum suppliciumque dependere.* Ibid. §. 12. *Hoc nisi ita sit; pudenda mollietas Christi fuisset; & magis meticulosus extitisset, quam plerique gregarij homines. Quid clarius?*

DAVID PAREVS, postremus Caluino-Heidelbergensis Papa, in *Explic. Catech. q. 37.* *Præcipua pars dolorum fuerunt Cruciatu Animæ, in qua sensit iram Dei. Iterum, Passus est extremos cruciatu Animæ & corporis. 1. Carentiam, seu priuationem Summæ Felicitatis, lætitiæ, & Omnium Bonorum, quibus frui debuit. & c. 7. Grauisimos Animæ cruciatu. Subijcit: Martyres alios fuisse fortiores: quia non senserunt Deum percutientem & iratum; sed reconciliatum; nec, sicut Christus, horrores mortis & INFERNI experti sunt. Hinc majori constantia, & animi presentia fuit Laurentius, quam Christus in suo lytro. Infrà *Christus corpore & Anima sensit TOTALIM Dei iram.**

GVILIEL. PERKINSVS Theologus Anglus in *explic. Symboli*, voce *Mortuus* sic verbosim. *Christi mors maledicta fuit, & propterea appellata mors crucis; ac comprehendit in se primam & secundam mortem. Prima est, separatio corporis & animæ ab inuicem: secunda, est separatio corporis & Animæ à Deo. Vtraque fuit in Christo, cum vnà cum morte sen-*

eiret etiam in anima sua iram Dei, quâ digni erant homines propter peccatum. Hac ad illos eum commouebat eiulatus; *Deus mi, quare me dereliquisti?* Mox distinguit: Alios velle quod mortem Christus subierit primam solum: Alios quoque secundam: At hos minimum, illos minimum dicere: se tenere medium; sc. passum horrores extremos secundæ mortis; non tamen separationem à Deo.

COMMUNIS omnium CALVINISTARVM tenet, Christum Anima tota passum esse damnatorum horrores tartareos. Infrâ q. 64. 51. 52. & c. 63. & Scharpius in Cutsu theologico dist. 21. Genevæ impresso.

AUTOR. An verò potuit quicquam dici in Christi mortem blasphemum magis? Ait alicubi & confingit Antipapista Calvinus: lib. de necess. reform. Ecclesiæ: *Obrutum fuit Redemptionis beneficium in Papatu, & incognitum*: Sanè, inquam, omninò verum est hoc; sed quodam in sensu. Fateor, nesciuit (atque vtinam nesciret etiamnum!) ante Calvinum mundus hocce tales Calvinianos Animæ Christi cruciatus, quibus solis sumus redempti.

2. Verùm, vos ego appello Caluini affeclas: tenetis mordicus & peruicaciter vestrum illud Axioma: *Nihil in partem Fidei acceptandum est, nisi in Verbo Scripto fuerit expresse literis consignatum*: dicite agite; eccubi vsquam in sacra pagina vel apex inuenitur, de istiusmodi Animæ Dominicæ dis cruciatu, aliter, quam nos suprâ docuimus in q. 33?

2. Deinde, prædicant ac scribunt S. Apostoli, vt I. Pet. I. *Redempti estis & liberati per Sanguinem quasi immaculati Agni*: Apoc. I. *Lauit nos à peccatis nostris in Sanguine suo*. Et ipsi nos, Apoc. 22. *Lauamus stolas & vestimenta nostra Sanguine ipsius*. Et ea nunc quidem etiam,

Apoc. 7. *Dealbaumus in Sanguine Agni*. Hocque amplius; Satanam, Apoc. 12. *Vicimus in Sanguine Agni*. Quocirca etiam, Col. I. *Christus nos Deo Patri reconciliavit in Corpore Carnis per mortem*. In quibus, aliisque talibus nec quò de morte vel Animæ vel Diuinitatis Dominicæ insinuatur.

3. Huc accedit; Euangelistas patheographos meras scribere, memorare, testari corporales illusiones, conspurcationes, collaphisationes, mutationes vestimentorum, flagella, spinas, clauos, fel, & acetum: &c. Animæ verò cruciatus illos, quos fingitis, sine quibus nihil actū fuisset, nusquam; nec in marginibus quidem etiam vestræ editionis Bibliorum.

4. Quid multa? Prædixit Christus, quæ erat perpeffurus, Luc. 18. *Ecce, inquit, ascendimus Ierosolymam, & tradetur Filius Hominis gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur: & postquam flagellauerint eum, occident eum*: Ipsi vestri Animæ Dominicæ cruciatus, ista damnati & perditæ hominis supplicia, vbi hic sunt? Nusquam comparent; nisi eis, quibus oculi sunt Calviniani. Consule D. Tho. 3 q. 40. a. 7. 8.

QVÆSTIO XLIII.

An Christi quoque Diuinitas passâ fuerit?

LUTHERANI suprâ quæst. 16. talia: *Christus passus & mortuus est secundum non humanam tantum, sed Diuinam quoque naturam*. Pertinet enim Mori & re & nomine ad Diuinitatem. Et si sola Humana natura Christi sit passâ, Christus ille vixit, nec magni pretij Saluator est; Quin ipse eget Saluatore alio. Idem Lutherus To. 2. Witt. fol. 188. & in Colloq. mensal. fol. 97. 98. 99. *Non credo quod Omnipotens Diuinitas sit immortalis*. Idem tom 2. fol. 1. 8. Et Musculus.

2. His adde Pandoram Bergensem, Concordiæ Formulam, in repetitione art. 9. *Simpli. iter credimus, To-*